

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 31/12
25.04.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету учиниоца З.В., због против правног дела предвиђеног у закону као кривично дело злоупотреба знака за помоћ и знака за опасност из члана 351. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 106/12 од 30.03.2012. године, подигнутом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К. 2734/2011 од 06.07.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4376/11 од 22.09.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 25.04.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 106/12 од 30.03.2012. године, као основан, па се утврђује да је правноснажним решењима Првог основног суда у Београду К. 2734/2011 од 06.07.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4376/11 од 22.09.2011. године, повређен кривични закон из члана 369. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 351. КЗ-а у корист учиниоца З..В.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Првог основног суда у Београду К. 2734/2011 од 06.07.2011. године, према З.В. на основу члана 506. у вези члана 505. ЗКП-а обустављен је поступак за изрицање мере безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи из члана 81. Кривичног законика, по предлогу Првог основног јавног тужиоца Кт. 2050/10 од 12.05.2010. године, због извршења у стању неурачунљивости седам противправних дела предвиђених у закону као кривична дела злоупотреба знака за помоћ и знака за опасност из члана 351. Кривичног законика.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 4376/11 од 22.09.2011. године, одбијена је као неоснована жалба Првог основног јавног тужиоца у Београду, изјављена против решења Првог основног суда у Београду К. број 2734/2011 од 06.07.2011. године.

Против ових решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 351. КЗ, с предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да је наведеним решењима повређен закон из члана 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 351. КЗ у корист учиниоца З.В.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у присуству учиниоца З.В. за коју је претходно од надлежне здравствене установе прибављен извештај да је способна да присуствује и прати ток седнице већа, а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца учиниоца, адвоката М.П., на којој седници је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода и предлога изнетих у захтеву,

нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета утврђује се да је првостепеним решењем према учиниоцу З.В. на основу члана 506. у вези члана 505. ЗКП-а обустављен поступак за изрицање мере безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи из члана 81. Кривичног законика, по предлогу Првог основног јавног тужиоца Кт. 2050/10 од 12.05.2010. године, због извршења у стању неурачунљивости седам противправних дела предвиђених у закону као кривична дела злоупотреба знака за помоћ и знака за опасност из члана 351. КЗ-а. Првостепени суд је у образложењу решења навео да у радњама учиниоца З. В. описаним у диспозитиву предлога за изрицање мере безбедности надлежног јавног тужиоца, нису остварена законска обележја седам противправних дела предвиђених у закону као кривично дело злоупотреба знака за помоћ и знака за опасност из члана 351. КЗ јер, према становишту тог суда, тиме што је упућивала телефонске позиве лицима у међународним организацијама, верским установама и привредним субјектима. којим их је вербално упозоравала на наводну опасност говорећи: „Имате бомбу“, учинилац није употребила ниједан звучни или оптички сигнал који би у смислу члана 351. КЗ-а представљао знак за опасност или знак за помоћ.

Апелациони суд у Београду је својим решењем одбио као неосновану жалбу Првог основног јавног тужиоца, налазећи да је правилна оцена првостепеног суда да знак за помоћ или знак за опасност представљају одређени звучни или оптички сигнали а да упућивање телефонског позива уз наведено вербално упозорење не представља звучни или оптички сигнал, који би у смислу члана 351. одговарао знаку за помоћ или опасност.

Врховни касациони суд налази да се Републички јавни тужилац захтевом за заштиту законитости основано позива на повреду кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 351. КЗ-а.

Наиме, објекат кривичноправне заштите код кривичног дела злоупотреба знака за помоћ и знака за опасност из члана 351. КЗ-а је знак за помоћ или знак за опасност.

Знаци за помоћ или знаци за опасност, као објективно обележје овог кривичног дела, представљају сва изричита саопштења која се упућују коришћењем акустичких, оптичких или других средстава, како би се на најефикаснији начин обавестили државни органи и организације којима су намењени, да би што пре интервенисали, односно притекли у помоћ.

Дакле, појам знака треба узети у ширем смислу, тако да се знацима за опасност не сматрају само прописани звучни или оптички сигнали који се користе у случају опасности, већ и сви други уобичајени или уговорени знаци за упозорење на опасност или за позивање у помоћ, који не морају бити унапред одређени. Следствено томе, упућивање телефонског позива и дојава која упозорава на опасност у конкретном случају, по оцини овога суда, представљају знак за опасност, који доводи до активирања надлежне службе МУП-а Србије, као надлежног државног органа (МУП је установио правила поступања у случају дојаве о подметнутој бомби у приручнику „Облици претње о подметању бомбе – позовите 92 и одмах почните евакуацију“).

Наведени знаци су злоупотребљени ако објективна ситуација није оправдавала њихову употребу, што значи да опасност уопште није постојала или је предстојала, али није била таква да је требало упозорити надлежне органе, па је таквом злоупотребом изазавана последица овог кривичног дела.

С тога, Врховни касациони суд налази да одредба члана 351. КЗ инкриминише злоупотребу сваког прописаног, уговореног или уобичајеног означавања опасности односно позивања у помоћ, па се обавештавање о подметнутој бомби сматра знаком за опасност.

Из напред изнетих разлога, првостепени суд је налазећи да у радњама учиниоца нису остварена законска обележја седам против правних дела предвиђених у закону као кривична дела злоупотреба знака за помоћ и знака за опасност из члана 351. КЗ-а, и да упућивање телефонских позива уз вербално упозорење „имате бомбу“ не представља звучни или оптички сигнал који би у смислу одредбе члана 351. КЗ представљао знак за помоћ или опасност, односно решењем којим је одбио предлог Првог ОЈТ у Београду Кт. 2050/10 од 12.05.2010. године за изрицање мере безбедности из члана 81. КЗ-а према учиниоцу З. В., повредио кривични закон из члана 369. тачка 1. у вези члана 351. КЗ-а у корист учиниоца.

С обзиром да наведена повреда кривичног закона није отклоњена другостепеним решењем Апелационог суда у Београду, који је одбио као неосновану жалбу Апелационог јавног тужиоца у Београду изјављену против првостепеног решења, то је и овај суд учинио исту повреду кривичног закона у корист учиниоца.

Налазећи, да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је само утврдио да је наведеним решењима Првог основног суда у Београду и Апелационог суда у Београду повређен закон у корист учиниоца, не дирајући у правноснажна решења против којих је захтев подигнут.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 425. став 1. и 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.